

ငါသေခဲ့သော်...

ငါ့နိုင်ငံတော်အတွက်၊ သွေးတစ်စက်မျှ
ပေးဆက်ခဲ့ခြင်း၊ ရဟန်းကြွင်းကို
သေတွင်းထဲမှ၊ ငါ့ခုန်ထ၍
အားရဝမ်းသာ ဖြစ်ရစေ။

ဖောင်လှပျို

၊ ချင်းချောင်းခြုံ

U-G
18

(ဒီ နို က ခ ရ ဖိ သ နိ င်း ချောက် ခံ ဘ ဝ် အ)

ငါသေခဲ့သော် ...

ငါ့နိုင်ငံတော်အတွက်၊ သွေးတစ်စက်မျှ
ပေးဆက်ရခြင်း၊ ရလဒ်ကြွင်းကို
သေတွင်းထဲမှ ၊ ငါ့ရန်ထ၍
အားရဝမ်းသာ ဖြစ်ရစေ။

မောင်လှမျိုး
(ချင်းချောင်းခြံ)

၁၉၈၈ ခုနှစ်၌ မမွေးဖွားသေးသော တူမလေး
ကျော့ရှင်းသွယ်နှင့် ဒီမိုကရေစီသို့

သေရင်အာဇာနည်
ရှင်ရင်သူရဲကောင်း

ဦးစွာပထမ ၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအတွက်၊ ကောင်းမြတ်မှန်
ကန်သည့် စိတ်ဓာတ်ဖြင့် အသက်၊ သွေး၊ ချွေးတို့ ကို ရဲဝံ့စွန့်စားစွာ၊ ပေး
ဆပ်ခဲ့ကြကုန်သော ကျဆုံးခဲ့ကြကုန်သော ရဟန်း ရှင် လူ ကျောင်းသား၊
ကျောင်းသူတို့ နှင့် တကွ (မည်သည့် လူတန်စားကိုမဆို၊ မည်သည့်
လူမျိုးကိုမဆို) ဤစာမျက်နှာများမှ တစ်ဆင့်၊ နှလုံးသည်းပွတ်ဖြင့်၊ တ

သကြေကွဲစွာ တမ်းတလျက်၊ မြတ်နိုးရိုကျိုးစွာ အလေးပြုပါသည်။ ။

ထို့ပြင် တစ်ဝ၊ ယနေ့ထက်တိုင်၊ (နောင် ... အနာဂတ်တိုင် အောင်)၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအတွက်၊ ဘဝနစ်မွန်းခံကာ၊ စွမ်းစွမ်းတမ်း၊ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက် ရှိကြကုန်သော၊ မြန်မာပြည် သူချစ်ရဲကောင်းများကိုလည်းကောင်း၊ ဟိုး ... ရှေးပဝေသဏီ မင်းအဆက်ဆက်၊ ခေတ်အဆက်ဆက်မှ ... သည် ၊ ယနေ့ထက်တိုင် မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးစတေးခဲ့ကြကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်းအာဇာနည်၊ လူအာဇာနည်တို့ အားလည်းကောင်း လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးလျက်၊ ရိုသေလေးမြတ်စွာ ဂါရဝပြုပါသည်။ ။

အမှန်က ဒီ ... ဝတ္ထုကို သေရင် အာဇာနည် ရှင်ရင်သူရဲကောင်းလို့ အမည်ပေးချင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ... ဘဝ ... နေနည်းနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဒီ ... နာမည် ပေးပြီးပြီ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ဒုတိယ အလိုက်ဖက်ဆုံး (အနှစ်သက်ဆုံး) အမည်ဖြစ်တဲ့ U.G 18 ... လို့ ပဲ၊ အမည်ပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

*

ပြည်သူကိုဒုက္ခပေးမှ ဖောက်ပြန်ရေးသမားမဟုတ်။ ရသည့် ဘဝ ဖြစ်သည့် အခြေနှင့် မတင်းတိမ်နိုင်ဘဲ၊ မိမိ အခွင့်အာဏာ၊ ရာထူး ဌာနန္တရကို အမှီပြုလျက်၊ ကျိကျိတက် ကြွယ်ဝအောင်၊ ဆောင်ရွက်နေကြသူများသည် လည်းကောင်း၊ ရသည့် လစာထက်၊ ပိုမိုကြွယ်ဝ နေကြသူများသည် လည်းကောင်း ဖောက်ပြန်နေသူများ ... ဟု ၊ ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျွန်တော် ရိုးစွပ်ခဲ့ပါသည်။ ။

ကိုယ့်ကိုကိုယ်၊ အခွင့်အာဏာကို အသုံးပြုသူတို့ နှင့် ပူးပေါင်းလျက်၊ ကိုယ့်ဘဝ ကြွယ်ဝအောင်၊ လုပ်ခဲ့မိလေသလား ... ဟု လူမှန်းသိစတည်း

က အစဉ်... ဆန်းစစ်ခဲ့ရသည် ။ မည်သူမဆို၊ လက်မောင်း
ကြွက်သားကြီး ညှစ်ထုတ်ပြလျက်၊ တိုင်းပြည်အတွက်၊ ဘာမျှမစွမ်း
ဆောင်နိုင်ခဲ့သော်ငြား၊ ကိုယ့်လစာ ကိုယ့်အရည်အသွေးလောက်မျှနှင့်
အပိုအလိုမရှာ၊ နှမ်းပါးစွာ ... "ဘဝ" ရပ်တည်ခဲ့ကြသူတို့ သည် လည်း
တိုင်းပြည်၏ သူရဲကောင်းများ ၊ အာဇာနည်များ အဖြစ် (ကျွန်တော်အပါ
အဝင်) အားလုံးက၊ အသိအမှတ်ထားကာ အလေးအမြတ်ပြုရမည်ပင် ဖြစ်
ပါသည် ။

ပြည်ကျိုးကို မဆောင်နိုင်သည့် တိုင်၊ ကိုယ်ကျိုးကိုမရှာခဲ့ကြရှာသော
မည်သူ့ကိုမဆို အာဇာနည်သူရဲကောင်းများ အဖြစ် ကျွန်တော်
လှိုက်လှဲစွာ အလေးပြုလိုပါသေးသည် ။

*

ဤ ... (အပြော) ဝတ္ထုစာအုပ်သည် ၁၉၈၈ - ခုနှစ်က၊ ကျွန်တော် ...
သေဆုံးခဲ့လျှင်၊ ကျွန်တော် ရေးသားဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်
သည် သမိုင်းထဲက လူ (သာမန်)တစ်ဦးအဖြစ် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ခံယူလျက်၊
ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပါသည် ။ ထို့ကြောင့် ဤ (အပြော) ဝတ္ထုစာအုပ်
သည် ... (စကားပြောပုံစံဖြင့်၊ ရေးသားတင်ပြထားသော၊ စာအုပ်သည်)
နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ကြီးမားကျယ်ပြန့်လွန်းသော သမိုင်းကြောင်းကြီးထဲမှ
ဆယ်ကျော်သက်၊ လူငယ်တစ်ဦး၏ သမိုင်းနှင့် ထိတွေ့ခဲ့ရသည့် သာမန်၊
မှတ်တမ်းငယ်လေးမျှသာ ဖြစ်ပါသည် ။ (နိုင်ငံရေး သမ္မာကျမ်းစာကြီးတစ်
စောင်ပမာ၊ မဖတ်ရှုမိစေရန်၊ ရိုသေလေးမြတ်စွာ ပန်ကြားလိုပါသည် ။
) (ကျွန်တော့် ဘဝလုံခြုံရေးအရ၊ သိမ်းဆည်းမြတ်နိုးခဲ့ရသော နေ့စဉ်မှတ်
တမ်းနှင့် အခြားသော အမှတ်တရ) ပစ္စည်းများကို လွန်ခဲ့သော
နှစ်များ စွာကပင် ဖျောက်ဖျက်ပစ်ခဲ့ရသည့် အတွက် ဤ(ဝတ္ထု) စာတမ်း

များ တွင် နေ့ရက် ကာလဒေသများ ၊ အဖြစ်အပျက်များ သည် မူလသမိုင်းကြောင်းနှင့် လွဲချော်ခဲ့သည် ရှိသော် ဖြည့်ဆည်း (နားလည်) ဖတ်ရှုပေးစေလိုပါသည် ။ ဆယ်ကျော်သက် လူငယ်တိုင်း၊ တိုင်းရေးပြည်ရေးကို စိတ်ဝင်စားစေလိုသော၊ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်၊ တစ်ခုတည်းဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ရေးခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။

ရန်မျိုးအောင် ... ဟု ၊ အမည်ပေးလိုက်သော ဇာတ်ကောင်သည် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်လည်း မဟုတ်၊ နိုင်ငံရေး ပညာရှင်လည်း မဟုတ်သော၊ သမိုင်းထဲက သာမန်လူတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသည် ။ ထိုလူ(သာမန်တစ်ဦး၏ စိတ်ခံစားမှု၊ စိတ်ဆန္ဒ၊ (လက်လှမ်းမီသလောက် ထမ်းရွက်ခဲ့သည့်) သမိုင်းပေးတာဝန်တို့ ကို တင်ပြဖော်ဆောင်ရာ၌ ထိုခေတ် ထိုအခါက ပြည်သူလူထု၏ ကိုယ်ပွားငယ် တစ်ခုအဖြစ် ပေါ်လွင်ခဲ့သည် ဆိုရုံမျှဖြင့် ဤစာအုပ်ကို၊ ရေးသားရကျိုးနပ်ပြီ ... ဟု ၊ ကျွန်တော် ခံယူပါသည် ။ ထို ... အခါကာလက၊ တရားမျှတမှုကို လိုလားသော၊ လူငယ်ထုအားလုံးကို ကိုယ်စားပြုသည် ... ဟု လည်း မှတ်ယူစေလိုပါသည် ။ လူငယ်များကို တိုင်းရေးပြည်ရေးထဲ၊ ဝင်မပါအောင်၊ ဟန့်တားသင်အံ့ပေးခဲ့ကြသော၊ မည်သူ့ကိုမဆို အနာဂတ်ကို၊ လုပ်ကြံသူ...ဟု ၊ ကျွန်တော် ယိုးစွပ်သကဲ့သို့၊ လမ်းအမှား ... ယုံကြည်မှုအမှား ... များ ဆီသို့၊ တွန်းပို့လေ့ရှိသူများကိုလည်း အနာဂတ်ကို မှိုင်းတိုက်သူ ... ဟု ကျွန်တော်ထင်မြင်ခဲ့ဖူးပါသည် ။ ထို ... (၂) မျိုးစလုံးထဲတွင် ကျွန်တော် မပါဝင်လိုပါ။

လူငယ်သည် နိုင်ငံ၏ အနာဂတ်ဟု ၊ ဆိုထားကြပါလျက်၊ လူငယ်ကို ဖြုခွင်းခြင်း၊ ပိတ်ပင်ခြင်း၊ အာရုံမှားစေခြင်းသည် တိုင်းပြည်နိုင်ငံ၏ အနာဂတ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည် ။

တိုင်းပြည် ငြိမ်းချမ်းပါက လူငယ်တွေ၏ နေရာ ... ကျယ်ပြန့်ပါသည်

။ တိုင်းပြည် ယိမ်းယိုင်ပါက လူငယ်တွေ၏ ဘဝ ...ယိမ်းယိုင်တတ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်ဇာတ်ကောင် ရန်မျိုးအောင်၏ ဘဝ မယိမ်းယိုင်အောင်၊ သူ ... ဘာတွေဘယ်လိုလေ့လာသိမြင် ရင်ဆိုင်ခဲ့သလဲဆိုတာ ကျွန်တော် မဖော်ညွှန်းနိုင်ခဲ့ပါ။

အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုစဉ်အခါက သူ့ဘဝကို မည်သည့် နိုင်ငံရေး ဦးဆောင် စနစ်ကမှ ၊ လမ်းပြ ဖော်ညွှန်းပေးနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

သို့သော် ရန်မျိုးအောင်သည် ကိုယ့် ယုံကြည်ချက်နှင့် ... ကိုယ်၊ ကိုယ့် မျှော်လင့်ချက်နှင့် ... ကိုယ်၊ သမိုင်းထဲမှာ ဆက်လက်ရှင်သန်နိုင်စွမ်း ရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ... သမိုင်း၊ သမိုင်းသည် သူအဖြစ်၊ ကျွန်တော် မြင်အောင် ရေးသားခဲ့ရသည်။ ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တိုင်းနိုင်ငံအတွက် အသက် ဘဝတို့ ကို စတေးခဲ့ကြသူများ အားလုံးတို့ အား သေရင် အာဇာနည်၊ ရှင်ရင် သူရဲကောင်းအဖြစ် ရိုကျိုးတန်ဖိုးထားလျက်၊ ကျွန်တော် ... လေးမြတ်စွာ ဂါရဝပြုနေပါဦးမည်။

တသစွာ အလေးပြုလိုက်ပါသည်။

(လွန်ခဲ့သော ကာလများက ရေးသားခဲ့ဖူးသည့် အမှာ စာ တချို့တွင် "ကျွန်တော်မပျော်နိုင် သေးပါ" ... ဟု ကျွန်တော် ရင်ဖွင့်တင်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။ ။ ရေးချင်ရာ ... ကို ၊ ရေးသားခွင့် မရရှိသေးသဖြင့် မပျော်နိုင်သေးခြင်း ... ဖြစ်ကြောင်း၊ မိတ်ဆွေ (စာဖတ်သူ) များ ၊ ခန့်မှန်းသိရှိကြ ပေလိမ့်မည်။

ယခု ... ရေးချင်ရာ ... ရေးလို့ ရပြီ ... ဟု ၊ ယူဆချင်သဖြင့်၊ ကျွန်တော် ... စိတ်တထင့်ထင့်ဖြင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်မိပေပြီ။ အားလုံးနှင့်

တကွ ကျွန်တော် ... ပျော်ပိုက်ရွှင်မြူးချင်ပေပြီ ...) ။ ။

လေးစားခင်မင်လျက် ...

မောင်လှမျိုး (ချင်းချောင်းခြံ)

2012 – June 19

10:46 (a.m)

★

မြေစာ
(က)

U.G (ယူဂျီ) ဆိုတာ၊ (Under Ground) ဆိုတဲ့ ၊ ဝေါဟာရရဲ့ ၊ အတိုကောက် စာလုံးဆိုပါတော့၊ မြန်မာ အဓိပ္ပါယ်၊ မြေအောက် တော်လှန်ရေးလို့ပဲ ခေါ်မလား၊ မပြောတတ်ပါဘူး။

တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ရဲ့ ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ ၊ အုပ်ချုပ်သူ မင်းအစိုးရကို (ကိုလိုနီ အစိုးရကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အမျိုးသား အစိုးရကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်) ဆန့်ကျင် တော်လှန် (တိုက်ခိုက်) ကြတော့မယ်ဆိုရင်၊ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် တိုက်ခိုက်တော်လှန်တာမျိုး ရှိသလို၊ ဗျူဟာ သဘောတရားအရပဲ ဖြစ်ဖြစ် အားအင် မမျှတဲ့ အခြေအနေအမျိုးမှာ ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ U.G (Under Ground) (မြေအောက်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့) မျိုး၊ ဖွဲ့စည်းပြီး စည်းရုံးတာ၊ လှုံ့ဆော်တာ၊ စီမံတာမျိုးလည်း ၊ ရှိကြရတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ၊ ဘာကို တော်လှန်ခဲ့ကြသလဲ။

ဘာလို့ တော်လှန်ခဲ့ကြသလဲ။

ဘယ်လိုတော်လှန်ခဲ့ကြသလဲ။

(အောင်ရော ... အောင်မြင်ခဲ့ကြရဲ့ လား)။

ကျွန်တော့် နာမည် ရန်မျိုးအောင်။

U.G (18) ... လို့ ခေါ်တဲ့ ၊ မြေအောက်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့ ... ရဲ့ အဖွဲ့

ဒီအသက် ဒီအရွယ်လေးနဲ့ ၊ ဒီအဖွဲ့ထဲဝင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဘာကြောင့် ၊ ဒီတော်လှန်ရေးအလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ကြတာလဲ။

အသက်လေးမှ (၂၁)နှစ်တည်းပါဗျာ။ ကိုယ့်အိမ်အလုပ်ကိုယ် ... ကူလုပ်။ ကိုယ့်ရည်းစားနဲ့ ကိုယ် လျှောက်သွား၊ ပျော်ပါး၊ ကိုယ့်ကျောင်း ကိုယ်တက်။ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ထူထောင်ရမယ့် အရွယ်လေးပါ။

လမ်းဘေးမှာ ဂစ်တာတီး၊ သီချင်းတွေအော်ဆို၊ အဝတ်အစား ဒီဇိုင်း အသစ်တွေနဲ့ ၊ တစ်ကိုယ်လုံး ဆင်မြန်းပြီး ... လူပျိုလှည့်ရမယ့်အရွယ်ပါ ။ ဒါပေမဲ့ ... ကျွန်တော်တို့ လူပျိုလှည့်ဖို့ ၊ အချိန်မရခဲ့ဘူး။

ကိုယ် နင်းထားတဲ့ မြေကြီး ကိုယ်ရှင်သန်တဲ့ တိုင်းပြည်ကို ဘယ်သူ အုပ်စိုးပြီး ဘာတွေလုပ်နေ သလဲ၊ တွေးသိမိလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ပဲ၊ ဇာတိသွေး ... တွေ၊ တဖွားဖွား အုံကြွ လာပြီး၊ တော်လှန်ရေး စိတ်ဓာတ်တွေ တဝုန်းဝုန်းထ လာရတော့တာပေါ့။

တစ်ခုတော့ ဝန်ခံပါတယ်ဗျာ အမေ့ဝမ်းထဲက ကျွတ်ကျွတ်ချင်းတော့ တော်လှန်ရကောင်းမှန်း ဘယ်သိမှာ လဲ၊ တော်လှန်တယ် ... ဆိုတာ ဖိနှိပ်မှု ရှိမှ ၊ သူ့အလိုလို ထကြွလာတဲ့ ၊ မွေးရာပါ ... လူသား စိတ်ပါ။

ပိတ်ပင်တားဆီးထားတယ် ... ဆိုတာမသိမချင်း၊ လူဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လွတ်လပ်နေတယ် ... လို့ ၊ ထင်မိတတ်တယ်လေ။ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်တာ ခံနေရပြီ ... လို့ သိပြီဆိုတာနဲ့ ၊ (အပိတ်အပင် အတားအဆီးတွေကြားထဲမှာ ၊ နေနေရသူ ... လို့ ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိလိုက်ရပြီဆိုတာနဲ့) လူဆိုတာ ရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးပမ်းရတော့တာပါပဲ။

အသိဉာဏ် မြင့်မားတဲ့ "လူ" မဆိုထားနဲ့ အသိဉာဏ်နိမ့်ပါးတဲ့ တိရိစ္ဆာန်တောင် ဖိနှိပ်ချုပ်နှောင်ထားရင်၊ ဘယ် ... ငြိမ်ခံနေမှာ လဲဗျာ၊ ရသလောက်တော့ ရုန်းကြကန်ကြ တိုးကြ ဝှေ့ကြရတယ် မဟုတ်လား။

ကျွန်တော်တို့ က လူလေဗျာ။

ဦးဆောင်သူ နောက်က ငြိမ်ငြိမ်လေး လိုက်နေပါလျက် ဦးဆောင်သူ ညံ့ဖျင်းရင် (ဒါမှ မဟုတ်) ဦးဆောင်သူ မတရားရင် (ဒါမှ မဟုတ်) ဦးဆောင်သူ လှည့်ဖြားရင်၊ အဲဒီ ဦးဆောင်သူရဲ့ နောက်က ဆက်လိုက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့သလို အဲဒီ ဦးဆောင်မှုရဲ့ အောက်မှာ ငြိမ်ခံနေဖို့ အစီအစဉ် မရှိတော့ဘူး။

စေတနာ မေတ္တာနဲ့ ဦးဆောင်တာ မှန်ရင်တောင် လမ်းအမှားဘက်ကို မှားပြီး ... ခေါ်ဆောင်နေပြီ ဆိုတာ၊ သိလျက်နဲ့ တော့ ကျွန်တော်တို့ လမ်းအမှားထဲ ... ဆက်လျှောက်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး ။

ဆက်မလျှောက်ချင်တာကို ငြင်းဆန်ပါလျက်နဲ့ ၊ အမိန့်အာဏာနဲ့ ၊ ငါ ... ဦးဆောင်သူ၊ ငါ ... ကို၊ ဘယ်သူမှ ဆန့်ကျင်ခွင့်မရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ သေချာပေါက် ဆန့်ကျင်ကြရမှာ ပါပဲ။

ဆန့်ကျင်မှုကို ပိတ်ပင်ဦးမယ်ဆိုရင်လည်း အဲဒီပိတ်ပင်မှုကို တော်လှန်ရမှာ ပဲ၊ တော်လှန်ရေးဆိုတာ၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ မွေးရာပါ ဗီဇတာဝန် ပဲ ... လို့ ၊ ကျွန်တော် နားလည်ချိန်မှာ ကျွန်တော့် အသက် (၁၈)နှစ်၊ စွန်းစွန်းလေးပဲ ရှိပါသေးတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ တော်လှန်လိုစိတ်က အမေမွေးကတည်းက ပါလာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မွေးပြီးမှ လူမှန်းသိခါစ ကနေ တဖြည်းဖြည်း သမိုင်းဖြစ်စဉ်ကနေ ရင်ထဲကို စီးဝင်လာခဲ့တာပါ။

တကယ်တော့ လူဆိုတာ လူသမိုင်းထဲက၊
ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်ပါပဲ။ အထူးသဖြင့် အစိုးရတွေ ညံ့ဖျင်းရင်၊ လူင
ယ်ဆိုတာ သမိုင်းရဲ့ ... ဓားစာခံလေးတွေပါ။ မြေစာပင်လေးတွေပါ။

*

ညမထွက်ရ (ခ)

"ဟဲ့ ... ကလေး၊ မောင်မျိုး၊ သေချင်လို့ လား။ လာခဲ့ ... အထဲဝင်"

ညနေ စောင်းစ၊ မှောင်ရီဝိုးတဝါး။

အဘွား ဒေါ်သီတာရဲ့ ဟန့်တားသံ။

"အိမ်ရှေ့မှာ ဆော့မလို့ အဘွားရဲ့ "

"လာခဲ့၊ အပြင်မထွက်ရတော့ဘူး၊ နေဝင်မီးငြိမ်း ... ဟဲ့။ ... နားလည်ရဲ့ လား"

"အန်"

အဘွား ပြောတဲ့ ၊ နေဝင်မီးငြိမ်းဆိုတာ ဘာလဲ၊ ကျွန်တော် မသိဘူး။
ကျောင်းမှာ လည်း မသင်ဘူး။ ကျူရှင်မှာ လည်း မကြားဖူးဘူး။ ကျွန်တော်က အဲဒီတုန်းက၊ တတိယတန်းလေ။

အင်း အဘွားပြောတဲ့ နေဝင်မီးငြိမ်း ... ဆိုတာ၊ စတုတ္ထန်းရောက်မှ သင်မယ်ထင်ပါရဲ့ ... လို့ ၊ တွေးမိသေးတယ်။ လူကတော့ အဘွား ချိုင်းက ဆောင့်ဆွဲလို့ ၊ အိမ်ထဲပါလာခဲ့ရတယ်။

"ဖေဖေ နေဝင်မီးငြိမ်းဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ"

"ညဘက် အပြင်မထွက်ရဘူးလို့ ပြောတာကွ"

"ဘွားဘွားကြီးက အဲလို မပြောဘူး၊ နေဝင်မီးငြိမ်း ... တဲ့ "

"အမိပွယ်အတူတူပဲ၊ ညဘက် အပြင်မထွက်ရတာ"

မေမေက ...

"ဟိုးတုန်းက ရွာတွေမှာ ဆိုရင် နေဝင်မီးငြိမ်းဆိုရင်၊ တကယ့်ကို မီး ပါငြိမ်းထားရတာ"

"သားတို့ အိမ်က မှန်အိမ်မီးပါ၊ ငြိမ်းထားရမှာ လား"

"မြို့မှာ မငြိမ်းရပါဘူး။ ည ... အပြင်မထွက်ရတာပဲ ရှိတယ် မီးငြိမ်း ဖို့ မလိုဘူး"

"အပြင်ထွက်ရင် ဘာဖြစ်မှာ လဲ"

ဖေဖေက ကြင်ကြင်နာနာ ဖြေပါတယ်။

"မထွက်နဲ့ ဆို ထွက်ရင် မင်းကို ပစ်သတ်မှာ ပေါ့"

"ဘယ်သူက ပစ်မှာ လဲ"

"အစိုးရက ပစ်မှာ "

"အစိုးရက လူဆိုးတွေကို ပစ်တာ မဟုတ်ဘူး လား"

"တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက်ဖြစ်ရင် ဒီလိုပဲ ညမထွက်ရ အမိန့်ထုတ်တယ် သားရဲ့ "

အမေက ဝင်ရင်းပြပေမယ့် ကျွန်တော် ဘာမှ နားမလည်။

"တိုင်းပြည်မငြိမ်မသက်ဖြစ်တာ ဘာကိုပြောတာလဲ ... မေမေ၊ ငလျင်လှုပ်တာ ပြောတာလား"

"အရေးအခင်းဖြစ်တာကို ပြောတာ"

နောက်ထပ် ကျွန်တော်နားမလည်တဲ့ စကားလုံး တစ်လုံး ထပ်တိုးလာတာပဲ။ အဖတ် တင်ပါသည်။ ။

ဘာတဲ့ ... အရေးအခင်း ... တဲ့ ။

"အခု ... အရေးအခင်းဖြစ်နေလို့ လား ဖေဖေ"

"အင်းပေါ့ နင်တို့ ကျောင်းတွေ ပိတ်တာ၊ အရေးအခင်းဖြစ်လို့ ပိတ်တာ"

"ဘာ အရေးအခင်းဖြစ်တာလဲဟင်"

"ဦးသန့် အရေးအခင်း"

"... .."

"... .."

"ကျောင်းသားတွေက ဦးသန့်အလောင်း ဝင်လုတာ ... တဲ့ "

အိမ်ခေါင်းရင်းက အင်ဂျင်နီယာကျောင်းတက်နေတဲ့ မမ မြင့်မြင့်စန်းရဲ့ ငိုသံကို ကျွန်တော် ကြားရတယ်။ မမ မြင့်မြင့်စန်းက သပိတ်မှောက် ကျောင်းသားတွေကို ထမင်းသွားချက်ကျွေးနေတာတဲ့ ။ အခု ... ပစ်လို့ ခတ်လို့ ပြန်လာတာတဲ့ ။

ကိုစိုးဝင်း ... ဆိုတဲ့ ၊ အထက်တန်းကျောင်းသားကြီးတစ်ယောက်ကိုလည်း သူ့ သူငယ်ချင်းတွေ၊ တွဲပြီး အိမ်ပြန်လာဖို့တာ ကျွန်တော် မြင်လိုက်ရတယ်။ အဲ့ဒီ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ခြေထောက်မှာ ပတ်တီးတွေ၊ စည်းထားတာ တွေ့ရတယ် သေနတ်မှန်လာတာ...တဲ့ ။

"ခွေးမသား။ မင်း ... အိမ်ထဲမဝင်နဲ့ "

ငှက်ကြီးတောင် ဓားဆွဲပြီး သေနတ်ဒဏ်ရာနဲ့ ပြန်လာတဲ့ ၊ သားဖြစ်

သူကို ကြိမ်းဝါးဟန်တားနေတဲ့ ရပ်ကွက်ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးမြကို
ငေးကြည့်ပြီး ကျွန်တော် နားမလည် ဖြစ်သွားတယ်။

"သား ... ဒဏ်ရာ ရလာတာကို ဓားနဲ့ ဆီးခုတ်ဖို့ ပြင်တဲ့ ... အဖေ"

စိတ်ထဲမှာ ကျွန်တော် အဲဒီလို သတ်မှတ်လိုက်မိတယ်။

"မေမေ ... ဦးမြက ဘာဖြစ်လို့ ကိုစိုးဝင်းကို ဓားနဲ့ ခုတ်မယ်လုပ်တာ
လဲ"

"ဪ ... သူက ကောင်စီလူကြီးလေ၊ အစိုးရကိုဆန့်ကျင်တာ သူ့ကို
ဆန့်ကျင်တာနဲ့ အတူတူပဲ ... တဲ့ ၊ ပြောတာ မကြားဘူးလား"

ကျွန်တော် ခေါင်းသာ ညိတ်လိုက်ရတယ်။ ဘာမှန်းမသိဘူး။ သားသ
မီးအနာတရ ဖြစ်လာရင် မိဘက ... ပြေးလွှားဆီးကြိုပြီး ကြင်နာယုယရ
မယ် ... လို့ ကျွန်တော် သိထားတာ။

အခု မြင်ကွင်းကြီးက တစ်မျိုးကြီးပဲ။

အဖေက သားကို ဓားနဲ့ ခုတ်ရလောက်အောင် သားက ဘာအပြစ်ကို
ကျူးလွန်ခဲ့လို့ လဲ။

အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တာ အဖေက ဘာဖြစ်လို့ ကြားထဲကနာနေရတာ
လဲ၊ ခုနက အမေပြော သလို၊ သူက၊ ကောင်စီလူကြီးမို့လို့ လား။ [အစိုးရ
က ကောင်စီလူကြီးအဖြစ် ရာထူးပေးထားတာ ခံရတဲ့ မိဘက၊ သားသ
မီးအပေါ်ကိုတောင်၊ (အစိုးရကိုထိရင်) ဓားနဲ့ ရွယ်ရက်သတဲ့ လား။]

အဖေ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးကို သား၊ အဇာတသက် သတ်ဖြတ်မိတာ။

အဇာတသတ်၊ ဒေဝဒတ်နဲ့ ပေါင်းမိလို့ ပဲ ... လို့ ၊ ကျွန်တော် မူကြို
ကျောင်းအရွယ်ကတည်းက သိထားတာ၊ အခု ... သားကို အဖေက သ

တ်ဖို့ ဓားဆွဲနေတဲ့ ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဦးမြကရော ဘယ်သူနဲ့ ပေါင်းမိလို့ လဲ
။

သူရော ... ဒေဝဒတ်နဲ့ ပေါင်းမိလို့ လား ...

ဒီနေ့ခေတ် ... ဒီနေ့အခါမှာ ရော ... ဒေဝဒတ်ရှိနေဦးမလား။ ဒါမှ မ
ဟုတ် ဒေဝဒတ်လို လူတွေ ရှိနေသေးသလား။ ကျွန်တော် မသိဘူး။

အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် တတိယတန်း အသက် (၉)နှစ်။

အဲဒီအချိန်ကာလက ... ၁၉၇၅ ခုနှစ်။

*

(ဂ)

ညမထွက်ရအမိန့်၊ ကျောင်းသားတွေ ချီတက် လာပြီ၊ မျက်ရည်ယိုဗုံး
စခွဲတယ်။ ဦးသန့် အလောင်းကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ထဲမှာ
ဂူသွင်းလိုက်ပြီ၊ အစိုးရက ဂူကို ပြန်ဖျက်လိုက်ပြီ။ ၁၉၇၅ - ခုနှစ်။ ဦးသန့်
အရေးအခင်း ကျွန်တော် တတိယတန်း၊ ကျောင်းတွေပိတ်။

အဲဒီလောက်ပဲ ကျွန်တော် သိခဲ့ရတာပါ။ ဘာနိုင်ငံရေးမှ မသိဘူး။
တော်လှန်ရေးဆိုတာလည်း ဘာမှန်းမသိဘူး။ ကျောင်းပိတ်လို့
စိတ်ထဲမှာ ပျော်တောင်ပျော်ခဲ့မိပါသေးတယ်။

*

သို့သော် ...

ကလေးဘဝ ကလေးအရွယ်နဲ့ မြင်ရ တွေ့ရ ကြားရတာတွေကို ကျွန်
တော်က ပြီးစလွယ် မေ့မပစ်တတ်ခဲ့ဘူး။

အဲဒီလို ... အမြင်အတွေ့အကြားတွေ ...၊ ဟို ... တစ်စ ဒီ ... တစ်စ
ထုပ်ပိုးစုစည်းပြီး ဉာဏ်မမီတဲ့ ဆက်စပ်မှုတွေနဲ့ ဆက်စပ်ကြည့်မိတာ ...
ခဏ ခဏ။

ခေါင်းထဲမှာ ရှုပ်သွားတယ်။ မေးခွန်းတွေ များ လာတယ်။ ကျောင်း
သားနဲ့ အစိုးရ ... မတည့်။ ဗ.က.ပ (ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ) နဲ့ အစိုးရ
မတည့်။ ဟိုလူက ... အဖြူ၊ ဒီလူက ... အနီ။ ဆိုတာမျိုး တွေလည်း
လူကြီးတွေ စကားဝိုင်းထဲ တစ်စွန်းတစ်စ။

"မေမေ မြသန်းထွဋ်ရဲ့ အဖေ ဦးထင်ကျော်က ထောင်ထဲမှာ သေတာ
ဆို"

မြသန်းထွဋ်ဆိုတာ ခေါင်းရင်းအိမ်က ကျွန်တော့သူငယ်ချင်း။ သူ့မှာ
... အဖေ မရှိတော့ဘူး။ ကျွန်တော် လသား သူလသား အရွယ်မှာ သူ့အ
ဖေ ဦးထင်ကျော် ထောင်ထဲမှာ ဆီးချုပ် ဝမ်းချုပ် ရောဂါနဲ့ သေသွားတ
ယ်လို့ ကြားသိထားခဲ့ရတာ ကြာပြီ။

ဒီနေ့ကျမှ မေးချင်စိတ်ရှိလို့ မေးမိတာ။

"နင်တို့ ... သန်းထွဋ်တို့ ဘယ်မှတ်မိမှာ လဲ၊ ကိုထင်ကျော်ကို ၊ သူတို့
သားအမိ သေမှ တွေ့ခွင့်ရတာ"

"အမေရော ... လိုက်သွားတာလား"

"မောင်နှမ တော်တယ်ဆိုပြီး အလောင်း ... သွားကြည့်ကြတာပေါ့။
လွတ်ဖို့ သိပ်မလိုတော့ဘူး။ လွတ်ခါနီး ဆုံးတာ"

"ဦးထင်ကျော်က ဘာဖြစ်လို့ အဖမ်းခံရတာလဲ"

"ဗကပ မို့လို့ "

"ဗကပ ဆိုတာ ဘာလဲ မေမေ"

"ကွန်မြူနစ်"

အသက် (၉)နှစ်သားလောက်နဲ့ ခေါင်းထဲမှာ ။ နေဝင်မီးငြိမ်း၊ သပိတ်
မှောက်။ ဆန္ဒပြ၊ တော်လှန်ရေး အစိုးရ (စစ်အစိုးရ) ဆိုရှယ်လစ်၊
ကွန်မြူနစ် ... သောင်းကျန်းသူ။ အလင်းဝင် စတဲ့ ဝေါဟာရတွေ တပြန့်
တကျဲ အေးခဲ ခိုဝင်ခဲ့ရပါတယ်။

"ကွန်မြူနစ်တွေကို အစိုးရက ဘာဖြစ်လို့ ဖမ်းတာလဲ"

"သူပုန်မို့လို့ "

"သူပုန်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ"

"အစိုးရကို ပုန်ကန်ရင် သူပုန်ပေါ့"

"ဒါဆို ကျောင်းသားတွေက သူပုန်တွေလား မေမေ"

"ကျောင်းသားက ကျောင်းသားပေါ့ဟဲ့"

"အစိုးရနဲ့ ကျောင်းသားနဲ့ ဘယ်သူ အသက်ကြီးလဲဟင် မေမေ"

"အစိုးရက ကြီးတာပေါ့"

"အသက်ကြီးတဲ့ သူက အသက်ငယ်တဲ့ လူကို အနိုင်မကျင့်ရဘူး ...
တဲ့ ၊ သားတို့ ဆရာကြီး ဆရာဦးစံရွှေက ပြောတယ်"

ကြီးသူကို ရိုသေ၊ ရွယ်တူကို လေးစား။ ငယ်သူကို သနား ... တဲ့ ။

အဘွားက ... ဝင်ပြောသည် ။

"မင်း ဧကရာဇ်ဆိုတာကို၊ ရိုသေရတယ်မြေးရဲ့ မပုန်ကန်ရဘူး။
မင်းမြှောင်တွေနဲ့ လည်း သင့်အောင် နေရတယ်"

"မင်းမြှောင်ဆိုတာ ဘာလဲ ... အဘွား"

"မင်းမြှောင်ဆိုတာ သူကြီးတို့ ရပ်ကွက်လူကြီးတို့ ကို ခေါ်တာ"

"သူတို့ နဲ့ မသင့်မြတ်ရင်လည်း ဘုရင်နဲ့ မသင့်မြတ်သလိုပဲ ဒုက္ခရောက်တယ်"

ဘုရင်ဆိုတာ သံလျက်ကြီး တကားကားနဲ့ လူကြီးကို ခေါ်တာလောက်ပဲ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ပြီးတော့ ... ဘုရင်ဆိုတာ လူကဖြစ်တာပဲ ... လောက်တော့ နည်းနည်း ခန့်မှန်းတတ်တယ်လေ။

★